

[Forsvarsministeren.]

Det er dette Lovforslag, jeg skal anbefale til det høje Tings Velvillie. Forslaget blev fremsat i Folketinget i Efteraaret 1929, og naar det først nu saa sent i den næste Samling naar frem til Behandling her i Landstinget, skyldes det, at man baade i den forrige og i denne Samling har ført Forhandlinger med Venstre for at søge gennem en Overenskomst med dette Parti at naa til at faa Lovforslaget vedtaget med 3 Partiers Stemmer. Dette har ikke ført til noget Resultat; vi er naaet til, at Socialdemokratiet og det radikale Venstre staar ene om det Forslag, som nu er vedtaget af Folketinget.

Naar vi har ført disse Forhandlinger med Venstre og har ønsket at komme til Forstaaelse med dette Parti, er det ikke blot for derigennem at sikre et Flertal ogsaa her i Landstinget, men tillige fordi vi ser, at det i et Spørgsmaal som dette vilde være af ikke ringe Betydning, om Forslaget kunde komme til at hvile paa den bredest mulige Basis, og om vi efter en Gennemførelse med stort Flertal i begge Tingene, med 3 Partiers Tilslutning, vilde kunne gøre Regning paa, at der i hvert Fald en Tid ud i Fremtiden blev Ro om denne Sag.

Dette lykkedes, som sagt, ikke. Jeg skal slet ikke spaa om Fremtiden, men jeg vil sige, at skulde det vise sig opportunt og fremmende for Sagen, er der ikke fra vor Side noget i Vejen, for, at man her i Tinget genoptager de afbrudte Forhandlinger. Derimod anser jeg det for ørkesløst og haabløst at tænke paa at komme til Forstaaelse med det konservative Folkeparti.

Stillingen i Dag er da den, at dette Lovforslag er vedtaget i Folketinget med 77 Stemmer mod 64, og bagved disse Stemmer staar der Vælgere. Naar man her i Tinget har et Flertal imod Forslaget, er der den Forskel, at her staar der ikke Vælgere bag Stemmerne, det er ikke et Flertal af Vælgere, der har Flertal her i Tinget, men det er Privilegier, der skaffer de to Partier et Flertal her, saa at de er i Stand til at hindre Lovforslagets Gennemførelse.

Der er kun eet Punkt, hvor der er fuldkommen Enighed i denne Sag mellem alle 4 Partier: der er ingen Partier, der vil holde paa det bestaaende, der er ingen, der vil holde paa den Ordning, vi har i Dag, alle er klar over, at vi skal have noget nyt. Men kun de to Partier, som har ført dette Forslag gennem Folketinget herover, er enige om, *hvad* dette nye skal være. Vi

ved i Øjeblikket ikke, vi er fuldkommen ude af Stand til at sige, hvad de andre Partier maatte ønske, da vi i Folketinget ikke gennem Ændringsforslag eller paa anden Maade har kunnet faa at vide, hvad det er, der efter deres Oplattelse skulde træde i Stedet. Kun dette ene: at ingen tænker paa at bevare Ordningen af 1922, ved man; hvad der skal træde i Stedet, ved man ikke. Man har saavel i Folketinget som her indskrænket sig til at kritisere vort Forslag, men har ikke selv kunnet stille konkrete Forslag op derimod.

Jeg skal her ved Forelæggelsen at holde mig fra at komme ind paa Sagens Enkeltheder. Den har været drøftet saa uendelig ofte i Folketinget, og for øvrigt har det militære Spørgsmaal ogsaa for nylig været drøftet her i Landstinget. Jeg skal derfor blot anbefale Forslaget til velvillig Behandling i det høje Ting. Det kan jo være, at der senere bliver Lejlighed for mig til, naar de ærede Ordførere har talt, at fremsætte nogle Bemærkninger. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg skal tillade mig for det høje Ting i Tilknnytning til det af Forsvarsministeren nu forelagte Lovforslag at forelægge det ligeledes i Folketinget vedtagne Forslag til Lov om Indtegning til Vagtkorps og Statsmarine. Jeg skal ikke gennemgaa dette Lovforslags Enkeltheder, der utvivlsomt er det høje Tings Medlemmer bekendt gennem Forhandlingerne i Folketinget. Jeg skal kun ganske kort gøre opmærksom paa, at efter dette Lovforslag vil den nuværende Lægdsinstitution bortfalde. Riget vil blive inddelt i 7 Indtegningskredse, svarende til de nuværende Udskrivningskredse. I § 3 findes de nærmere Regler for, hvorledes der hvert Aar gennem et Samarbejde med Folkeregistrene tilvejebringes Mandskabslistor, som skal danne Grundlaget for det tjenstgørende Mandskabs Udvælgelse indenfor det i Rullen indtegnede Mandskab.

Der har fra forskellig Side været udtalt Frygt for, at i samme Øjeblik Soldatertvangen afskaffedes, og Vagtkorps og Statsmarine skulde baseres paa Frivillighed, vilde Korpsenes S sammensætning blive ensidig, ikke blive en egentlig Repræsentation for hele Befolkningen, men blive klassepræget. Jeg maa nu sige, at denne Frygt for et klassepræget Militær synes mig ganske vist hidtil aldrig at være givet til Kende, hverken overfor Fortidens eller